

РЕШЕНИЕ

№ 6238

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3996** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на Р. Н. К. срещу заповед № 3286з-1296/30.03.2020 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” към Министерството на вътрешните работи. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Обосновават се съображения за противоречие на извършената регистрация с нормата на чл. 4 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, доколкото същата е извършена по отношение на непълнолетен. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед и да разреши снемане на полицейската регистрация.

Ответникът – Директора на Главна дирекция „Национална полиция”-МВР не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че Р. Н. К. има извършена полицейска регистрация № 1753/30.12.1998 г. за деяние по чл. 198 от НК по досъдебно производство № 1084/1998 г. по описа на РУ Р.. С окончателно протоколно определение № 24 от 09.02.2000 г., постановено по нохд № 146/1999 г. Районен съд Радомир е одобрил, на основание чл. 381 във връзка с чл. 382, ал. 7 от НПК, постигнато споразумение между Районна

прокуратура Р. и Р. Н. К.. Видно от цитираното протоколно определение, непълнолетният Р. Н. К., се признава за виновен за извършено престъпление по чл. 198, ал. 3 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 20, ал. 2 във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК и му се налага наказание лишаване от свобода за срок от две години, като на основание чл. 66 от НК изпълнението му е отложено за срок от три години. Съгласно приложена по делото справка за съдимост рег. № 15196/07.10.2019 г. Р. Н. К. е осъждан по НОХД № 146/1999 г., по което е одобрено споразумение 24/09.02.2000 г., в сила от 09.02.2000 г., с което лицето е признато за виновно и на основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години, като на основание чл. 66 от НК изпълнението му е отложено за срок от три години.

Със заявление вх. № 338400-9109/03.10.2019 г., Р. К. е поискал да бъде заличена извършената му полицейска регистрация. С предложение рег. № 513р-91109/12.10.2019 г. директорът на ОДМВР П. е предложил да не се сменя полицейска регистрация № 1753/30.12.1998 г. на РУ Р., поради липса на основание по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

Със заповед № 3286з-1296/30.03.2020 г. Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е отказал снемането на полицейска регистрация № 1753/30.12.1998 г., извършена в РУ Р. на Р. Н. К.. В мотивите на заповедта е посочено, че не е налице основание, съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР за снемане на полицейската регистрация на лицето.

Със заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора на Главна дирекция „Национална полиция“ да издава заповеди за снемане или откази за снемане на полицейска регистрация.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, участник в административното производство и адресат на акт, с който се засяга негативно неговата правна сфера.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директора на Главна дирекция „Национална полиция“. Съгласно чл. 68, ал. 6 във връзка с чл. 29, ал. 1 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица. Така изрично предвидената делегация е приложена със заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 68, ал. 6 във връзка с чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР са оправомощени директорът и заместник-директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация.

Процесната заповед е постановена и в предписаната от закона форма - писмена заповед по чл. 68, ал. 6 ЗМВР. Видно от приложеното по делото заверено копие на процесната заповед същата, освен наименование на органа, който я издава, име и длъжност на издателя, съдържа и подпис на издателя.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила. Изпълнено е изискването на чл. 19, ал. 4, т. 2 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската

регистрация с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията и приложен комплект от документи от извършената проверка по преписката.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспорената заповед е постановена и в съответствие с приложимите материално правни норми. Предпоставките за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, и те са: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. В процесния случай безспорно се установява по делото, че по отношение на оспорващия нито едно от цитираните законови основания не е налице.

От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че Р. Н. К. има извършена полицейска регистрация в РУ Р. за престъпление по чл. 198 във вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, за което е признат за виновен, като му е наложено наказание „лишаване от свобода” на основание чл. 54 и чл. 23, ал. 1 от НК за срок от две години, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66 от НК с влязла в сила присъда, доколкото съгласно чл. 383, ал. 1 от НПК одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда. Действително, с протоколно определение № 24 от 09.02.2000 г., постановено по НОХД № 146/1999 г., Районен съд Радомир е прекратил наказателното производство, но това е станало на основание чл. 24, ал. 3 от НПК, поради сключеното споразумение между Прокуратурата и подсъдимия, одобрено от съда. Поради това в конкретния случай се явява неприложима и нормата на чл. 68, ал. 6, т. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба полицейската регистрация се сема, ако наказателното производство е прекратено, но не и в случаите на чл. 24, ал. 3 от НК, а именно: при постигнато споразумение, както е и в процесния случай. Правилото на чл. 68, ал. 6, т. 3 от ЗМВР, че полицейската регистрация се сема, когато наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда, е неотнормисимо към случай. Не се касае и за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по смисъла на чл. 68, ал. 6, т. 4 от ЗМВР.

В тази връзка следва да се има предвид, че хипотезите, при които се сема полицейска регистрация са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 68, ал. 6 от ЗМВР материално правни предпоставки. Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл. 67 от ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и общественения ред. С оглед на това разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма.

Неоснователни са доводите на оспорващия за противоречие на извършената

регистрация с нормата на чл. 4 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, доколкото същата постановява, че не подлежат на полицейска регистрация непълнолетните спрямо които са наложени възпитателни мерки или са предадени за налагане на възпитателни мерки от комисиите за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетни. В случая спрямо Р. К. не са наложени възпитателни мерки, а е наложено наказание „лишаване от свобода“.

Хипотезата на чл. 68, ал. 6, т. 1 от ЗМВР, на която се позовава оспорващият, постановява, че регистрацията се сменя ако е извършена в противоречие със закона т.е. ако е недействителна за това, че е регистрирано лице без всякакво повдигнато обвинение или по започнало наказателно преследване на престъпление, което обаче не е умишлено или е от частен характер. Аналогична е и разпоредбата на действащата към момента на извършване на полицейската регистрация разпоредба на чл. 6б, ал. 1 от ЗМВР (обн. ДВ бр. 122/19.12.1997 г., изм. бр. 17/2003 г., отм. 01.05.2006г.), съгласно която полицейските органи регистрират лицата, срещу които е започнало наказателно преследване за извършено умишлено престъпление от общ характер. В случая, полицейската регистрация е извършена в съответствие с изискванията на закона при започнало наказателно преследване/повдигнато обвинение за престъпление от общ характер.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 5б-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Н. К. срещу заповед № 3286з-1296/30.03.2020 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” към Министерството на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: